

PROCESSIE (VERZAMELING FERDINAND BUYL, BRUSSEL).

hem toe ook al eens de beenen onder tafel te steken.

Gewichtig is hem de jaarmarkt, waar 't varken, zijn lievelingskost, gekocht wordt. Dan wemelt de dorpsstraat van beesten en boeren. Ge ziet er, tegen den middag aan, alhier en aldaar, een afzakken, de veldwegen in, met een wisch het beestje opstuwend dat zich evenzeer op den snoet als op de pooten schijnt voort te bewegen.

Boer en varken, ze trekken overhand op het lijntje, en 't gaat wel een tragen gang, maar ze hebben tijd allebei. Want 't is Octoberkermis, de groote. Thuis is moeder de vrouw aan den kook. Boven 't heerdvuur of op de stoof kist en kast het vleesch in pannen en potten, of davert de rijstpakketel van 't vuurgeweld.

't Varken ligt nu in 't donkere hok, tot toekomstige jaar. De boer zet zich op zijn gemak, en zegt tot zijn kroost en genoode familieleden: „Welgekomen, en laat het u smaken. Hoe meer gij eet, hoe liever we 't hebben”. En of ze!

Straks zullen ze allen gelijk in den boêgaard wat gaan uitblazen.

In 't dorp, waar overal vlaggen en wimpels zwaaien, is 't één woel rondom paardjesmolens, tenten en kramen. Wondere dingen liggen er te pronk, of naar den koek wordt gekapt, met een pompiersbijltje, driemaal te reke, in één rechte lijn. Bedreven moet hij zijn die 't stuk volvoert. De bengels staan er natuurlijk met hunnen snater bij; ze hebben kermiscenten in hun tesch, en daarmee gaan ze de heele wereld koopen.

't Is tegen avond, dat de zen nog flauw glanst op de roode daken en witte gevels, en de boomen ginder achter al slaapdrongen tegen de waterige lucht staan te suizebollen.

't Bal gaat beginnen in de leeggemaakte en bontversierde schuren.

De boer heeft zijn lakensche jas uit het koffer gehaald en zijn zijden muts. De boerin staat stijf in 't goud. Aan de eiken gebinten draalt de rosse gloed van bliken hanglampen over de wemeling. En op de maat van 't orkest, dat hoog toeft ter